

Nezávislý občasník zo života žiakov ZŠ Svätej Rodiny

Rodinkáčik

Šk. rok: 2012/ 2013

december 2012

ročník 8./ číslo 1

Rodinkáčik

V skratke...

11. a 12. septembra žiaci II. stupňa absolvovali teoretickú a následne praktickú časť predmetu Ochrana života a zdravia.

21. septembra sme sa zapojili do pečenia perníkov v rámci projektu misie Haiti a Honduras.

30. septembra predávali žiaci upečené perníky v chrámoch v Sečovciach, Bačkove, Dargove, Zbehnove, Malých Ozorovciach a v Trhovišti.

3. októbra boli prváci zasvätení presvätej Bohorodičke v našej kaplnke..

4. októbra žiaci 1. až 4. ročníka navštívili divadelné predstavenie O rytierovi bez koňa v Bábkovom divadle svätého Františka v Košiciach a žiaci 5. až 9. ročníka navštívili Betliar.

6. októbra bola vладыkom Milanom Chauturom, aj za účasti našich učiteľov, slávená svätá liturgia v Klokočove.

24. októbra sme mali v škole Misijný jarmok. Žiaci predávali svojim spolužiakom rôzne veci za symbolickú cenu. Peniaze, ktoré vyzbierali, putovali na podporu misií vo svete.

28. októbra pri príležitosti Mesiaca úcty k starším pripravili žiaci hudobného a literárno – dramatického odboru ZUŠ a ZŠ vystúpenie pre svojich starých rodičov v gréckokatolíckom chráme v Sečovciach.

29. októbra sa učitelia zúčastnili na Metodickom dni škôl a školských zariadení v zriaďovateľskej pôsobnosti Gréckokatolíckej eparchie v Košiciach.

20. novembra sa žiaci 4. ročníka D. Bereščiková a P. Doboš zúčastnili vedomostnej súťaže Vesmír a Slnčná sústava, ktorú organizovalo CVČ Sečovce a ROS Trebišov. Získali 2. miesto.

21. novembra sa žiaci zapojili do súťaže vlastnej literárnej tvorby Ruže mojej duše. S. Balkovičová získala 3. miesto.

23. novembra štyria žiaci reprezentovali našu školu v prednese poézie a prózy ... A slovo bolo u Boha v Humennom. M. Macková získala 3. miesto.

29. novembra boli prváci slávnostne prijatí za žiakov našej školy.

30. novembra a 1. decembra – sme piekli vianočné oblátky v kláštore.

Pripravujeme...

6. decembra - duchovná obnova aj za účasti vладыku Milana v cerkvi v Sečovciach.

20. decembra – Vianočná akadémia

FILIPOVKA – pôst pred Narodením Pána

Milé deti, milí mladí, drahí pedagógovia a drahí rodičia!

Ak sa bližšie pozrieme na liturgický rok východnej cirkvi byzantsko-slovanského obradu, nemôže našej pozornosti uniknúť tá skutočnosť, že sa na všetky významnejšie sviatky v roku pripravujeme kratším alebo dlhším pôstnym obdobím. Počnúc najstarším 40 dňovým pôstom pred *Paschou* až po jednodňové pôsty pred dňom alebo v deň sviatku. Patria tu aj viacdňové pôsty pred sviatkom *svätých apoštolov Petra a Pavla (petrovka)* a pred sviatkom *Zosnutia presvätej Bohorodičky (spasivka)*. Nakoniec je to pôst pred sviatkom Narodenia Ježiša Krista (**filipovka**). Tento sviatok sa po Pasche pokladá za druhý najväčší sviatok v roku, preto sa na neho pripravujeme takým istým dlhým pôstnym obdobím ako na Paschu (40 dní).

Prvé zmienky o tomto pôste nachádzame krátko potom, ako sa na východe začali podľa vzoru západu (hlavne rímskej cirkvi) sláviť sviatky Narodenia Pána v iný deň ako sviatky Bohozjavenia (6. január).

Simeon Solúnsky († 1429) píše: „*Tento 40 dňový pôst je podobný pôstu Mojžiša, ktorý sa postil 40 dní a nocí a prijal tabule Božích prikázaní. Aj my sa postíme 40 dní a prijímame živé Božie Slovo, ktoré prijalo telo z Panny a prijmime aj jeho telo (eucharistiu) - pristúpme k sv. prijímaniu.*“

Čas a dĺžka tohto pôstu boli dlhší čas spornou otázkou. Príčina bola v tom, že na východe iba čas Veľkého pôstu pred Paschou bol určený cirkevnými predpismi. Ostatné 3 pôsty petrovka, spasivka a filipovka sa začali praktizovať podľa obyčaje jednotlivých miestnych cirkví. Preto dĺžka ich trvania nebola jednotná. Snahy dokázať pôvod tohto pôstu už od čias apoštolov viedli často k rôznym legendám. Jedna z nich hovorí, že tento pôst sa zaviedol od smrti apoštola Filipa. On pred svojou mučeníckou smrťou prosil Boha, aby potrestal jeho mučiteľov. Preto mu bolo zjavené, že ako trest za túto prosbu 40 dní po svojej smrti nebude môcť vojsť do raja. Preto sv. apoštol Filip prosil ostatných apoštolov, aby sa za neho 40 dní postili. Apoštolí potom tento 40 dňový pôst odporúčali aj veriacim.

Podľa historických prameňov však k tomuto zjednoteniu času a dĺžky trvania pôstu došlo až v roku 1166 za carhradského patriarchu Lukáša Chrizoverga a cisára Manuela Komnena.

Synoda, na ktorej sa o tom rozhodlo, predpisuje 40 dňový pôst pred Kristovým narodením a hovorí o jeho začiatku od dňa po sviatku sv. apoštola Filipa, to znamená od 15. novembra. Odtiaľ dostal tento pôst názov **pôst sv. Filipa** alebo **filipovka**.

Krásnou črtou filipovky je aj jej mariánsky charakter. V období tohto pôstneho obdobia oslavujeme totiž v cirkvi 2 veľké sviatky Bohorodičky. Jej vstup do chrámu (21. novembra) a jej počatie sv. Annou (8. decembra). Zo 40 dní filipovky sa nám tak 15 dní (6 dní sviatku Vstupu a 9 dní sviatku Počatia s pred a poprazdenstvom) dáva za vzor Mária Panna, ako príklad nádhernej prípravy na prijatie Božieho Slova - Ježiša Krista, ktorý si z nej berie telo.

Podobne ako Boh pripravil Máriu, aby priniesla tomuto svetu jeho Syna Ježiša Krista, aj my sa počas tohto obdobia pripravujeme, aby sme do svojho srdca prijali Božieho Syna. A tak následne ho prinášali tomuto svetu. Stále viac k 24. decembru sa v liturgických textoch spomína Betlehem, ako miesto, kde skrze Máriu vstúpil Boh do sveta. Práve toto je poslanstvo filipovky pre každého z nás. Stať sa miestom, kde prebýva živý Boh, lepšie povedané, dovoliť Bohu, aby sa narodil v mojom srdci, v mojom živote. Práve o tom je aj náš pozdrav, ktorým sa už onedlho počas sviatkom Vianoc budeme navzájom pozdravovať: „Christos Raždajetsja!“ Práve tento náš pozdrav ukrýva to pravé poslanstvo filipovky a následne aj samotných sviatkom. Cez pôstne skutky, skutky lásky, dovoliť Bohu, aby sa rodil v našom živote, aby víťazil nad zlom, nad hriechom.

Želám všetkým nám, aby cez nás, cez naše myšlienky, cez naše slová, cez naše skutky či lepšie povedané cez „MOJE“ skutky, prichádzal na tento svet Ježiš.

*To všetkým vyprosujem v modlitbe
o. Miroslav*

Spomienky na prázdniny...

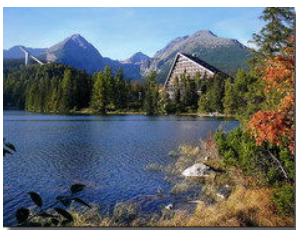

Nezabudnuteľné prázdniny

Cez prázdniny môj brat Jakub išiel do skautského tábora, lebo je skaut. Ja skaut ešte nie som, preto som ostal doma. Rodičia ma zobrali na výlet do Telgártu, pri ktorom prameni riek Hron. Boli sme tam niekoľko dní a potom sme išli ďalej do Dolného Kubína na Oravu navštíviť priateľov. Ukázali nám miesto, kde sme mali bývať. Bol to krásne zariadený obrovský byt nad jednou nábytkárskou firmou. Boli tam dokonca aj hračky. Nasledujúci deň sme išli na Oravský hrad. Prehliadka hradu trvala vyše dvoch hodín. Po prehliadke hradu sme boli strašne hladní, a preto sme sa zastavili na obed v reštaurácii. Ďalší deň sme strávili na turistickom výlete na horu Choč. Je to veľmi vysoký kopec a z vrcholu bol pekný výhľad na okolie. V Dolnom Kubíne majú peknú plaváreň, aj tú sme navštívili. Ale po návrate z plavárne rodičia zistili, že mám horúčku. Tak sme sa zbalili a vrátili sa domov. Keď som sa uzdravil, prišiel domov aj Jakub zo skautského tábora. Zvyšok prázdnin sme boli doma s rodičmi.

Michal Labanič, 5. ročník

Vysoké Tatry

V jednu krásnu prázdninovú sobotu sme sa vybrali na výlet do Vysokých Tatier. Vstali sme o 4:00 hod. Umyli sme sa, najedli sme sa, obliekli a pobalení sme vyrazili na zastávku čakať autobus do Trebišova. Dorazili sme tam o 20 minút. Na stanici sme čakali skoro hodinu na vlak do Popradu. Keď vlak prišiel, sadli sme si na miesta a čakali sme na pani sprievodkyňu, ktorá nám štikla lístok. Došli sme do Košíc. V Košiciach sme čakali ďalšiu hodinu, kým sme sa zasa

rozbehli a pokračovali v ceste do Popradu. Tam sme museli nájsť vlak do Starého Smokovca. Našli sme ho, nasadli sme a cestovali ďalej. V Starom Smokovci sme museli nájsť vlak do Tatranskej Lomnice. Zasa sme nasadli a išli ďalej. V Tatranskej Lomnici sme v daždi kráčali ešte 20 minút, až kým sme neprišli k našej chate. Naša chata sa volala Škola v prírode 1. mája. Majiteľ chaty nám ukázal našu izbu. Vybalili sme sa a obliekli sa na túru na Hrebienok. A zase vlakom do Starého Smokovca a potom vláčikovou lanovkou na Hrebienok. Keď sme tam došli, uvideli sme všade hmlu a do toho ešte aj pršalo. Vybrali sme sa k Studenovodským vodopádom. Cesta k nim bola náročná. Išli sme síce dolu kopcom, ale po kameňoch. Prišli sme tam, pofotili sme sa a vybrali sme sa k Rainerovej chate. Pršalo a pršalo. Vrátili sme sa asfaltovou cestou na Hrebienok. A zase vláčikovou lanovkou do Starého Smokovca a zo Starého Smokovca do Tatranskej Lomnice. Stále pršalo... Prišli sme do chaty. Prezliekli sme sa a išli sme večerať. Po večeri sme sa bavili a išli sme spať. Ráno ma ocko zobudil o pol siedmej, pretože o siedmej boli raňajky. Po raňajkách sme sa ponáhľali na vlak do Starého Smokovca. Išli sme do kostola, lebo bola nedeľa. Po omši sme na zastávke čakali na vlak na Štrbské Pleso. Došli sme tam a začalo pršať. Ale my sme sa pomaly vybrali na túru. Nešli sme však na Štrbské pleso, ale k vodopádu Skok. Išli sme dlho. Najprv lesom, potom kamenným chodníkom. Spočiatku bolo pekné počasie, ale keď sme jedli, začala padať hmla. Tak sme sa radšej vrátili. To nám trvalo o niečo kratšie. Zišli sme dole a pokračovali obchádzkou okolo plesa. Obišli sme pleso a išli na stanicu. O chvíľu prišiel vlak do Starého Smokovca. V Smokovci sme presadli na vlak do Tatranskej Lomnice. A ešte 20 minút do chaty a rýchlo na večeru. Vrátili sme sa do izby a išli sme spať. Ráno som bola prvá hore. Ocko sa zobudil po mne. Čakali sme, kým sa zobudia mamka so Zuzkou. Najprv sa zobudila Zuzka a po nej mamka. Umyli sme sa, obliekli, pobalili, pretože to bol náš posledný deň v Tatrách. Zbalili sme si veci a išli na raňajky. Dojedeni sme a vybrali sme sa na poslednú túru na Popradské pleso. A zase vlakom do Starého Smokovca a potom vlakom na Štrbské Pleso. Odtiaľ sme pokračovali pešo na Popradské pleso. Trvalo to tiež dlho. Dorazili sme tam a pofotili sme sa pri jazere. Najedli sme sa a ja so Zuzkou sme sa aj pošmýkali. Potom sme sa vrátili na Štrbské Pleso a čakali na vlak Poprad – Tatry. Počas čakania

nám mamka ukázala ozubnicovú železnicu. Vlak prišiel, tak rýchlo nastupovať! Rozbehol sa. Zuzka ma počas cesty zabávala a po príchode do Popradu sme čakali na vlak do Košíc. V Košiciach sme išli na autobusovú stanicu a čakali na autobus do Sečoviec. V Sečovciach sme vystúpili a išli rovno domov.

Doma sme sa zvíkali so starými rodičmi, umyli sme sa, prezliekli do pyžám a išli sme spať. Ale tentoraz už do našich postelí. Výlet bol fajn, len sa dívam mamke a ockovi, že to s nami vydržali...

Soňa Bukatová, 5. Ročník

Moja zlomená noha

Stalo sa to tak. Keď som v dome nemal nič na práci, tak som si povedal, že pôjdem von s bratrancom. Vymysleli sme si hru naháňanie sa s vodou. Keď som behal pred vodou, bolo tam už blato. Šmykol som sa na blate a zlomil som si nohu. Najprv ma začala strašne bolieť a myslel som si, že je vytknutá. No o tri dni, keď sme išli k lekárovi, zistil mi, že mám nohu zlomenú.

Najprv som mal týždeň na nohe dlahu a na ďalšie tri týždne sadru. Celý august bola len samá nuda. Žiadne kúpanie sa vonku, žiadne v bazéne a žiadne dovolenky. Práve vtedy, keď som mal zlomenú nohu, mali sme ísť do Prahy... Napokon sme išli na tri dni do Bratislavy. V poslednom prázdninovom týždni dali mi na sadru podpätky. Bolo to lepšie, mohol som už chodiť na nohách a nie na barlách.

Nakoniec mi sadru dali dole, všetko bolo v poriadku a začal som chodiť. No trvalo to dva mesiace, kým som to rozchodil.

Damián Korpesio, 6. ročník

Moje prázdniny 2012

Moje nezabudnuteľné prázdniny som prežila v skautskom tábore v Litmanovej. Veľmi som sa naň tešila, a tak som sa balila už týždeň dopredu. Nastal ten deň 20. 7. 2012, keď ma ráno rodičia odviezli do Trebišova na gréckokatolícku faru a odkiaľ sme mali mikrobusedom odcestovať do Litmanovej. A tak som sa rozlúčila s rodinou, nastúpila do mikrobusu a odišla. Cesta trvala 3 až 4 hodiny. Keď sme tam došli, začali sme skladať stany a potom sme si do nich uložili vaky. Napokon nasledovala svätá omša, po nej sme sa uložili do stanov a zaspali. Každý deň sme mali táborák (vatru). Na druhý deň sme robili stavbu piecky. Tretí deň sme stavali stoly z dreva. Každá skupinka si varila sama obed. Štvrtý deň sme robili vedúcim obedy, každá skupinka doniesla svoje špeciality. Piaty deň nás navštívili chlapci skauti, boli jeden kilometer od nás, mali svoje stany, po ceste nám natrhali kvietky, boli milí... V tábore boli Taliani a Slováci. Zoznamovali sme sa s nimi, fotili a nakoniec aj rozlúčili. Šiesty deň sme išli na horu Zvir, po ceste sme sa pomodlili krížovú cestu, navštívili sme aj prameň. Siedmy deň sme mali splniť úlohu (malý test v danom okolí). Ďalšie dni sme boli na túrach, poznávali sme prírodu a turistické chodníčky. Veľmi sa mi páčilo to, ako nás každé ráno zobúdzať ovečky a ich veselé spevavé zvonce. Počas tých krásnych dní v prírode nás opálilo slnko a pocítili sme aj dážď a blesky, ale aj pestré kvety na lúkach. Z tohto tábora i z celého spoločenstva som si odniesla pekný zážitok, o ktorom som rozprávala svojim kamarátkam.

Petra Emanuela Adamová, 5. ročník

Navštívili sme jeden z najkrajších kaštieľov Slovenska

Dňa 4. októbra 2012 žiaci druhého stupňa navštívili v rámci exkurzie región Gemer. Sedem kilometrov od banického mestečka Rožňava sa nachádza malebná dedina, ktorá sa môže pýšiť honosným kaštieľom s pôvodným zaria-

dením a zbierkami. Pustošenie druhej svetovej vojny ušetrilo len tri kaštiele na Slovensku: Orlové, Hodkovce a Betliar. Bohužiaľ, do dnešných dní sa zachoval len kaštieľ Andrassyovcov v Betliari. Vieme však o dvoch rozsiahlych stavebných úpravách kaštieľa, ktoré sa spájajú so vzrastom významu rodu, ktorý koncom 18. storočia získal grófsky titul a stále viac sa angažoval v železornom priemysle. O klasicistickej podobe kaštieľa za grófa Leopolda Andrassyho z 80-tych až 90-tych rokov 18. storočia sa dozvedáme predovšetkým z archívnych prameňov, no dokumentujú ju aj pruské a české klenby v severnom trakte prvého poschodia (niekdajšie host'ovské apartmány). V tej dobe sa začal okolo kaštieľa vytvárať aj rozsiahli anglický park s početnými romantickými stavbičkami. Medzi nimi sa nachádza aj klasicistická rotunda, ktorá slúžila pôvodne ako knižnica (od roku 1905 je knižnica v kaštieli), a ktorú založil Leopold Andrassy, veľký zberateľ a slobodomurár. Prestavba v 80-tych rokoch 19. storočia sa podpísala aj na interiéroch sídla, ktorého funkcia sa v druhej polovici storočia zmenila na výlučne poľovnícko-reprezentačnú. Na prvom poschodí bola vytvorená galéria predkov, do ktorej sa návštevník dostane cez honosné dubové schodisko s vitrážovými oknami. Na druhom poschodí vznikla obrazáreň so stropným osvetlením, ktorá bola na začiatku 20. storočia adaptovaná na knižnicu. Nachádza sa v nej viac ako 15 000 zväzkov. Pohodlie rodiny i hostí zabezpečovali salóny, pracovne, herňa i apartmány s kúpeľňami.

Patrik Kolesár, 6. ročník

Ned'aleko kaštieľa Betliar sa nachádza hrad Krásna Hôrka, ktorý 10. marca tohto roku nešťastne vyhorel

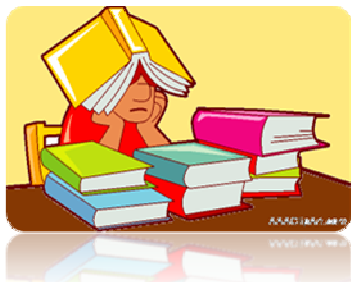

K obdobiu krátko po rozsiahlej prestavbe hradu sa viažu legendy o krutosti a dvojtvárnej politike hradného pána Františka Bebeka i jeho brata gemerského župana Imricha. V literatúre sa označujú ako „lúpežní rytieri“, ktorí zhadzovali

zvony z veží kostolov a odlievali z nich delá. Krásna Hôrka (resp. Múzeum Betliar v správe ktorého hrad je) sa môže pýšiť najväčšou zbierkou pôvodných bronzových diel v rámci Slovenska. Návštevníci hradu majú možnosť vidieť nielen bebekovské delá z roku 1547 (dve bebekovské delá boli v 19. storočí prevezené do parku kaštieľa Andrassyovcov v Betliari, kde sú dodnes), ale aj ukoristené turecké delá a prekrásne mohutné delo cisára Maximiliána pred bránou hradu. Katolícka cirkev v tej dobe ohrozovaná reformačným hnutím prijala takéto vyčíňanie s pohoršením. Bebek však našiel spôsob ako ju získať späť na svoju stranu. Okolo roku 1540 (1539 alebo 1542) sa v ned'alekej Rožňave objavil protestantský kazateľ Ondrej Fischer, ktorý pred tým pôsobil v Levoči, na Morave i v Smolníku. František Bebek ho dal zajať a vzápätí popraviť; nechal ho vyhodiť z najvyššej bašty svojho rádu. Hrad sa dostal do správy cisárskeho dvora, ktorý krásnohorské panstvo spravoval prostredníctvom hradných kapitánov. Za osem sa ich vystriedalo sedem! Jedným z posledných bol Peter I. Andrassy, prvý Andrassy na Krásnej Hôrke a v Gemeri vôbec. Ním sa začína takmer štyristoročné obdobie v dejinách hradu, gemerskej župy a pri štipke nadsadenosti i v dejinách strednej Európy úzko prepojené s vplyvným radom Andrassy. Vráťme sa však k historickým faktom na prelome 17. a 18. storočia, kedy došlo k deleniu rodového majetku medzi bratov Štefana I. a Juraja II. Štefan sa presťahoval do Betliara a tým vznikla betliarska (alebo staršia) vetva rodu a Juraj zostal na Krásnej Hôrke a považuje sa za zakladateľa tzv. monockej (alebo dlholúckej i mladšej) vetvy.

Patrik Kolesár, 6. ročník

Už sme konečne deviataci !

Už sa to blíži ! Pomaly, ale isto, stali sme sa deviatkami. Pomocou malých, ale istých krôčikov sme spolu prešli deväť rokov a už sme takmer na konci, už sme deviataci. Konečne sme najstarší na škole. V tomto školskom roku nás čaká ešte veľa povinností. V druhom polroku budeme písať, ako každý deviatok na Slovensku, monitor. Bude to preverenie našich vedomostí za tých posledných deväť rokov. Zhodnotenie toho, čo sme sa naučili. Každý sa toho obáva... Výsledky z monitoru sú veľmi dôležité, pretože aj od toho závisí, či nás zoberú na tú školu, na ktorú chceme ísť. Monitor bude v druhej polovici školského roka. To je tá ťažšia časť deviateho ročníka. Okrem toho je tu aj výber stredných škôl. Pre niektorých z nás to bude ťažké rozhodnutie.

Juraj Blanár sa rozhodol, že ostane v Sečovciach a pôjde na Strednú odbornú školu - odbor kuchár, čašník. V živote nemá ešte veľké plány, ale chcel by ísť určite do sveta.

Zuzana Borošová by rada bola kaderničkou a chce sa v tom zdokonaľovať na Strednej odbornej škole sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach. V budúcnosti už má jasné, žeby sa rada venovala tomu remeslu.

Michal Čizmár má veľmi rád zvieratá, tak preto chce ísť na Strednú odbornú školu veterinárnu do Košíc - Barce. V budúcnosti, ak by mu všetko vyšlo, tak by chcel byť dobrým veterinárom.

Viktória Eliašová má takú predstavu, že bude študovať na Gymnázium v Sečovciach. Rada by šla do zahraničia spoznať niečo nové a potom sa rozhodne, ako bude pokračovať vo svojej ceste.

Slávka Kutná v tom ešte nemá celkom jasno a nevie sa rozhodnúť medzi Gymnázium v Sečovciach a Obchodnou akadémiou v Trebišove. Tiež nevie, čo bude ešte v živote robiť, ale rada by šla do zahraničia.

Františka Hufnágelová to je naša ďalšia veterinárka. Chystá sa na Strednú odbornú školu veterinárnu do Košíc – Barce.

Dávid Kuriško by rád šiel na Školu úžitkového výtvarníctva do Košíc. V budúcnosti chce pokračovať v tomto odbore.

Dávid Kus chce študovať v Michalovciach na Strednej odbornej škole sv. Cyrila a Metoda. Často sa rád hrá s autami, tak v budúcnosti sa určite bude tomu venovať.

Jakub Kolesár sa tiež rád hrá s autami, a preto by rád nastúpil na Strednú odbornú školu sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach. Po škole by si rád otvoril vlastný servis a pokračoval v tom.

Patricia Kundrátová nemá ešte jasno v tom, čo chce robiť, ale pravdepodobne sa vyberie na Obchodnú akadémiu do Trebišova alebo na štátne Gymnázium tiež do Trebišova. Podobne ako väčšina triedy chce sa vybrať do zahraničia.

Jakub Labanič chce ísť na Gymnázium sv. Tomáša Akvinského do Košíc. V živote by ho bavilo zaoberať sa prírodnými vedami.

Laura Oláhová má už celkom jasnú predstavu, že pôjde do Michaloviec na Strednú odbornú školu obchodu a služieb. V budúcnosti by veľmi rada odišla do zahraničia a tam pracovala.

Rastislav Širotník nemá veľmi jasno, čo by chcel v živote robiť, ale chce študovať na štátnom Gymnázium v Trebišove.

Simona Uhrinová, čiže ja, by som rada šla do Trebišova na štátne Gymnázium alebo do Košíc na Gymnázium sv. Edity Steinovej. Ešte nemám jasné predstavy o svojej budúcnosti, ale určite by som rada išla do zahraničia a tam sa aj usadila.

Tak to sú naše doterajšie predstavy o tom, kde by sme radi šli a čo približne robili vo svojej budúcnosti. V tomto ročníku náš čakajú ešte tie lepšie veci, ako napr. „školský ples“. Máme už aké-také predstavy o tom, ako by to mohlo vyzerať. Tešíme sa na takéto momenty a veríme, že si užijeme tento posledný rok. Na konci roka sa stretne všetci spolu a so slzami v očiach opustíme túto našu školu.

Simona Uhrinová, 9. Ročník

NASI PRVÁCI

Krivá čiara, rovná čiara.

Čo sa prvák s takou čiarou natrápi a naumára!
Začiatok vždy býva krušný a druhý prst neposlušný.
Akože jeho kolieska, čaptavé kľučky môžu sa potom
premeniť v oblúčky, slučky?

A predsa tie detské rúčky zdolajú raz veľkú vedu:
ABECEDU.

Vriedna uč.: Mgr. D. Kačanovská

Naša Cirkevná spojená škola...

...vznikla 1. septembra 2009 spojením dvoch škôl - Základnej školy Svätej Rodiny a Základnej umeleckej školy sv. Cecílie. Zriaďovateľom sa stala Gréckokatolícka eparchia Košice. Pri škole pracuje Školský klub detí.

Už 6 rokov existujeme v prenajatých priestoroch Spojenej školy Sečovce na Kollárovej ulici v Sečovciach a momentálne školu navštevuje spolu 379 žiakov (ZŠ a ZUŠ). Disponujeme vlastnou kaplnkou, v ktorej sa jedenkrát týždenne striedavo koná gréckokatolícka a rímskokatolícka bohoslužba, a ktorá slúži duchovným potrebám žiakov, zamestnancov, rodičov i verejnosti.

Brány základnej školy Svätej Rodiny sme prvýkrát otvorili pre žiakov v septembri 2004 v zriaďovateľskej pôsobnosti Viceprovincie Svätých Cyrila a Metoda sestier rádu Svätého Bazila Veľkého na Slovensku. Vtom čase sme boli prvou cirkevnou plnoorganizovanou základnou školou v okrese Trebišov a doposiaľ sme jedinou.

Hlavným cieľom našej školy je poskytovanie základného vzdelania, príprava žiakov na ďalšie štúdium, kresťanská výchova realizovaná v súlade so zásadami, ktoré sú obsiahnuté v deklarácii GRAVISSIMUM EDUCATIONIS, výchova a vzdelávanie orientované v katolíckom duchu, v úzkej spolupráci s rodičmi – prvotnými vychovávateľmi detí.

V duchovnej stránke výchovy venujeme pozornosť kresťanským pozdravom a sviatkom obidvoch katolíckych obradov, spoločnej modlitbe učiteľov a žiakov pred a po

vyučovaní, budovaní kresťanských vzťahov. Žiaci sa 2-krát týždenne na hodinách náboženstva stretávajú s kňazmi obidvoch katolíckych obradov.

Počas uplynulých 8 rokov sme spolu so žiakmi pripravili mnohé programy a vystúpenia, k najúspešnejším patria napr. Deň matiek, Deň počatého dieťaťa, Vianočná akadémia, Mesiac úcty k starším, sv. Mikuláš.

Naši žiaci školu reprezentujú na mnohých vedomostných, speváckych, výtvarných, recitátorských, športových súťažiach, úspechy sme zožali najmä v súťažiach vlastnej literárnej tvorby Ruže mojej duše, Kasardov Zemplín; v Biblickej súťaži a olympiáde; v recitačných súťažiach Slovom o tvojej láske, Hviezdoslavov Kubín, Rozprávkové vretienko; vo výtvarnej súťaži Vesmír s Slnecná sústava; vo vedomostnej súťaži Všetkovedko, v atletickej súťaži Poddargovské hry; žiaci pravidelne úspešne riešia Matematického klokana a Pytagoriádu.

ZUŠ sv. Cecílie existuje už šiesty rok. Účelom tejto školy je poskytovanie primárneho a nižšieho stredného umeleckého vzdelania. Výchovno-vzdelávací proces sa uskutočňuje v slovenskom jazyku a výchova je realizovaná so zásadami, ktoré sú obsiahnuté v deklarácii Gravissimum educationis. Neodlučiteľnou súčasťou výchovy a vzdelávania je prehlbovanie, upevňovanie cyrilo-metodských tradícií a duchovného dedičstva.

Žiaci môžu navštevovať a získať postupne umelecké vzdelanie v odbore hudobnom, výtvarnom a literárno-dramatickom.

Úspechy školy sa dostavili najmä vo výtvarných súťažiach Vesmír očami detí (víťazstvo v celoslovenskom kole), Sväté trojhviezdie Cyril, Gorazd, Metod, Polícia očami detí, Biblia očami detí a mládeže;

v hudobných súťažiach Slávik Slovenska, v celoslovenskej súťaži P. Dvorského v speve, Piano v modernom rytme. Škola každoročne usporiada a organizuje množstvo koncertov, vystúpení, výstav...

Zo života našej školy...

Október - mesiac úcty k starším

V roku 1990 bol mesiac október vyhlásený Valným zhromaždením OSN za Mesiac úcty k starším. Podľa aktuálnych štatistík žije dnes na celom svete viac ako 600 mil. seniorov. V tomto rýchlo starnúcom svete je potrebné podporovať aktívnu účasť starších ľudí na spoločenskom dianí, využiť ich skúsenosti a poznatky. Milým slovom a úprimným stisnutím upracovaných rúk preukážme úctu a vďačnosť tým skôr narodeným.

*Natrhám si kvety pod lesom na strání,
vám, starí rodičia,
kytku dám do dlaní.*

*Hoc vám vlas šedivie
a zrak sa zakalí,
prijmite od detí najkrajšie pozdravy.*

Mesiac október je pre všetkých pripomienkou, ako si uctiť starších ľudí vo svojom okolí. Starnutie je zákonitý proces, ktorému podliehajú všetky organizmy, teda aj my ľudia. Je to nezvratný proces v našom živote. Úcta k starším ľuďom by mala byť prirodzenou súčasťou nášho života. Starší ľudia si ju zaslúžia, pretože vekom nadobudli skúsenosti, ktoré teraz odovzdávajú mladším.

V nedeľu 28.10. 2012 v Gréckokatolíckom chráme sv. Cyrila a Metoda v Sečovciach žiaci našej školy pod vedením svojich učiteliek vzdali úctu a poďakovanie starším občanom Sečovci a okolia prítomným na tomto slávnostnom podujatí.

*Ďakujeme Ti, Pane, za životy našich starých rodičov.
Prosíme Ťa, Pane, daj nám všetkým milosť vždy ochotného srdca pre
potreby našich blízkych.*

Takýmito slovami modlitby sa prihovárali žiaci nášmu Spasiteľovi. Úprimným duchovným slovom a nezabudnuteľným scénickým vystúpením

si žiaci našej cirkevnej školy získali srdcia všetkých prítomných. Slová vďaky zazneli aj z úst p. dekana Gréckokatolíckej farnosti v Sečovciach M. Pohára v závere tohto skutočne vydareného podujatia.

Pod'akovanie patrí žiakom:

1. ročníka: V. Mackovej, Š. Lemešovi,
2. ročníka: Z. Bukatovej, J. Kocanovej,
3. ročníka: R. Štundovi, Š. Petrikovi, N. Jurkovej, M. Mackovej,
D. Hezkovej, T. Kandrákovej, D. Kuriškovej, K. Eliašovi,
J. Tóthovi,
4. ročníka: D. Bereščíkovej, P. Jurkovi
5. ročníka: S. Bukatovej, P. Adamovej
8. ročníka: M. Petrikovi, I. Kozákovi, M. Tomášovi, M. Kuriškovi,
V. Figeľovej, S. Micákovej, M. Perháčovej,
9. ročníka: S. Uhrinovej, V. Eliašovej, D. Kuriškovi.

Pod'akovanie patrí aj pani učiteľkám:

M. Vargovej, sr. P. I. Dutkovej, L. Adamovej, D. Kačanovskej,
S. Bukatovej, M. Lemešovej a I. Kopečekovi.

Úprimné Pán Boh zaplat'!

Mgr. Juraj Ostrožovič

Rozhovor:

V sérii rozhovorov v našom časopise pokračujeme. Tentoraz sme sa pýtali nových učiteľov : Renáty Dankovej, Zuzany Vargovej, Ivety Brdiarovej a pána dekana Miroslava Pohára, nášho nového duchovného správcu.

ThLic. Miroslav Pohár – duchovný správca

- **Ako ste prijali správu o tom, že sa stanete duchovným správcom na našej škole?**
Správu stáť sa duchovným správcom som prijal s prekvapením a poslušnosťou vo vzťahu k nášmu vladykovi. Zároveň ako výzvu a možnosť spolupodieľať sa na formovaní detí a mladých ľudí, ktorí navštevujú našu cirkevnú školu, nakoľko úlohou a poslaním cirkevnej školy je nielen odovzdávať vedomosti, ale aj odovzdávať tie správne, duchovné hodnoty.
- **Odkedy pôsobíte v Sečovciach?**
V Sečovciach pôsobím od roku 2008, konkrétne od polovičky júna, kedy som naším vladykom bol ustanovený za protopresbytera novozriadeného sečovského protopresbyterátu a zároveň aj za farára v Sečovciach. Predtým som pôsobil vo farnosti Kuzmice 12 rokov.
- **Čo vás priviedlo k tomu, že ste sa stali kňazom?**
Odpoveď na otázku, čo ma priviedlo k tomu, aby som sa stal kňazom, je veľmi jednoduchá, samozrejme, Ježiš Kristus. On je ten, ktorý volá: „Pod' za mnou!“
- **Na ktorej škole ste študovali?**
Študoval som na Teologickej fakulte Univerzity P.J. Šafárika v Prešove, ktorú som ukončil roku 1996. Neskôr som pokračoval v trojročnom štúdiu na Pápežskej univerzite J. Pavla II. v Krakove.
- **Aké je vaše poslanie na našej škole?**
Použil by som slová jedného kňaza, ktorý povedal veľkú pravdu: „Úlohou kňaza je naplniť nebo.“ Aj ja by som chcel byť ten, ktorý bude nápomocný vám všetkým na tejto škole na ceste k svätosti, na ceste do neba. A na tento cieľ by som chcel využiť najrôznejšie prostriedky, hlavne osobný príklad.

- **V ktorých triedach učíte?**
Na našej škole učím tých najmenších, teda prváčikov, potom štvrtákov a nemôžem zabudnúť na siedmakov. Okrem našej školy učím deviatakov na ZŠ – Obchodná a ešte prvákov a druhákov na Strednej spojenej škole. V minulom školskom roku som učil aj na gymnáziu. Počas môjho pôsobenia v Kuzmiciach som takisto učil na ZŠ – všetky ročníky.
- **Kde ste sa spoznali so svojou manželkou?**
S mojou manželkou som sa poznal, môžem povedať o detstva, nakoľko pochádzame z jednej dediny – Zemplínska Široká.
- **Aké sú vaše záľuby?**
Od detstva mám rád šport, všetky druhy športu. Rád spomínam, ako sme spolu s kamarátmi každú voľnú chvíľu využili, aby sme si zahrli futbal, prípadne volejbal a v zime, samozrejme, hokej. Aj dnes, ak je príležitosť, rád si zašportujem. Či už aktívne niekde na ihrisku alebo pasívne pri telke na gauči pri lige majstrov.
- **Ktorý je váš najobľúbenejší film, kniha, hudba, jedlo?**
Film - v poslednom čase je to jednoznačne Božský Evan. Tento film som videl už niekoľkokrát a stále, keď mám možnosť si ho pozrieť, využijem to. Jednotlivé scény ma rozosmejú, ale čo je dôležitejšie, je tu veľa hlbokých myšlienok, ktoré má stále oslovujú. Z kníh by som spomenul knihu o pátrovi Damiánovi : Ostrov Molokai. Túto knihu som čítal v mladosti a veľmi ma oslovila, ako sa hovorí, prečítal som ju na jeden dych. Hudba – je toho veľa. Ak by som chcel byť zaujímavý, povedal by som, že počúvam Michala Dušičku. Oveľa radšej si však vypočujem J. Nohavicu, bratov Nedvědovcov, prípadne Stinga alebo U2. V jedle nie som priberčivý, ako sa hovorí, mám dobrý mlynček, ktorý všetko zomelie.
- **Aký je váš životný cieľ?**
Ciele a hodnoty. Nepoviem možno nič vzletne, ale celkom jednoducho - snažiť sa využiť každý deň, aby som urobil niečo dobré, aby som každý deň urobil niekomu radosť. A snáď ešte jedna myšlienka: Nie je dôležité, že padneš, ale že neostaneš ležať.

RnDr. Iveta Brdiarová – učiteľka chémie

- ***Pani učiteľka, máte rodinu a kde bývate? Na ktorej vysokej škole ste študovali ?***

Bývam v Trebišove spolu s manželom Ondrejom a dvoma dcérami. Staršia Frederika je študentkou 2. ročníka lekárskej fakulty, odbor zubné lekárstvo, mladšia je študentkou 3. ročníka na gymnáziu. Našu domácnosť dopĺňajú ešte dve psičatá Hugo a Dino. Študovala som na Prírodovedeckej fakulte UPJŠ v Košiciach, odbor biológia – chémia.

- ***Tešili ste sa, že budete učiť na našej škole?***
Tešila som sa, keďže rada stretávam nových ľudí.
- ***Páči sa vám v našej škole?***
Na škole sa mi páči, kolegovia a vedenie školy sú príjemní a milí ľudia.
- ***Okrem našej školy učíte niekde inde?***
Učím na Spojenej škole v Sečovciach, konkrétne na gymnáziu. Učím chémiu vo všetkých ročníkoch.
- ***Máte rada svoje povolanie? Ak by ste sa mohli rozhodnúť ináč, aké povolanie by ste vykonávali?***
Učím rada, mám rada predmety, ktoré učím, a práca učiteľky sa mi páči. Neviem, či by som sa rozhodla ináč. Páčilo sa mi všetko, čo súviselo nejakým spôsobom s biológiou a chémiou.
- ***Dozvedeli sme sa, že okrem vyučovania na našej škole a na gymnáziu sa zaoberáte aj ďalšou činnosťou. Akou?***
Okrem toho, že učím, som ešte majiteľkou predajne, ktorá funguje ako showroom pre slovenských výrobcov nábytku. Obchodovanie sa mi páči, rovnako ako učenie a vyhovuje mi venovať sa niečomu úplne odlišnému ako je škola. Okrem toho ešte dvakrát týždenne chodievam na angličtinu.
- ***Ako trávite svoj voľný čas a aké sú vaše záľuby?***
Som pracovne dosť vyťažená, ale práca ma baví a neprekáža mi tráviť v nej viac času.
Ak mám nejaký voľný čas, trávim ho s rodinou. V lete chodievame na chalupu, kde veľa času trávim v prírode na prechádzkach. V zime radi

lyžujeme. Mojou záľubou je aj pestovanie exotických rastlín, konkrétne orchideí.

- ***Čo si v živote najviac želáte?***
Mojím najväčším práním je, aby sme boli zdraví a som presvedčená, že ostatné sa už dá s pomocou Božou zvládnuť.

Slávka Kutná, 9. ročník

Mgr. Renáta Danková – triedna učiteľka 2. ročníka

- ***Koľko máte rokov a odkiaľ pochádzate?***
Mám 35 rokov a som zo Sačurova.
- ***Ako sa vám páči na našej škole a v ktorých triedach učíte?***
V tejto škole sa mi, samozrejme, páči. Učím v druhom ročníku a ešte šiestakov, ôsmakov a deviatakov.
- ***Na aké školy ste chodili a kde?***
Na ZŠ Sačurov, Gymnázium Vranov nad Topľou a Prešovskú univerzitu v Prešove.
- ***Ako dlho ste učiteľkou a z akej školy ste prišli sem?***
Na základnej škole učím druhý rok, predtým som učila v materskej škole.
- ***Čo by ste robili, keby ste neboli učiteľkou?***
Asi by som bola patologicčkou. ☺
- ***Aká krajina sa vám najviac páči a prečo?***
Mám rada viacero krajín a miest, napr. Taliansko – historické pamiatky v Ríme, Francúzsko – Versailles, ale mojou srdcovou záležitosťou je turistika, najmä pohľad na skaly. ☺
- ***Máte nejaké domáce zvieratko?*** Áno, mám psa.
- ***Aký film, jedlo, farbu a hudobného speváka máte najradšej?***
Film: Pýcha a predsudok, jedlo – sviečková na smotane. Čo sa týka spevákov, nemám jedného obľúbeného, záleží na piesni (a od toho, akú mám náladu ☺) – vypočujem si napr. Jona Bon Joviho, Robbieho Williamsa, Linkin Park, ...
- ***Aké sú vaše záľuby a čo robíte vo voľnom čase?***
Rada čítam –mojím obľúbeným žánrom sú historické romány a veľmi rada chodím do divadla, najmä na muzikály.

Františka Hufnágelová, 9. ročník

Mgr. Zuzana Vargová – učiteľka anglického jazyka a triedna učiteľka šiestakom

- **Čo vás priviedlo na našu školu?**
Hľadala som kludnú prácu, ktorá by ma bavila, tiež príjemných ľudí.
- **Kde ste chodili na základnú, strednú a vysokú školu?**
Na základnú školu som chodila do Pozdišoviec a do Trhovišťa, na strednú školu som chodila na Gymnázium Pavla Horova v Michalovciach a na vysokú školu som chodila na Fakultu humanitných a prírodných vied v Prešove.
- **Ako sa Vám páči na našej škole? Aký bol váš 1. pocit, keď ste prišli na našu školu?**
Vaša škola je malá, ale milá. Deti mám rada. Môj prvý kontakt so Základnou školou Svätej Rodiny bol na letnom kurze anglického jazyka a bolo to fajn.
- **Čo rada robíte vo voľnom čase a aké sú vaše záľuby?**
Rada bicyklujem, čítam literatúru a maľujem.
- **Navštívili ste nejakú cudziu krajinu pre zdokonalenie anglického jazyka? Kde a ako dlho ste tam boli? V krátkosti nám to, prosím, popíšte.**
Štyri roky som žila v Írsku. Boli tam priateľskí ľudia, nádherné pláže, domy, útesy. Veľmi tam fúkalo a pršalo, takže počas pár najlepších letných dní sme sa museli po kúpani v mori prikrčiť k horúcemu piesku, aby sme sa zohriali.
- **Aké sú vaše životné ciele a plány do budúcnosti?**
Chcem žiť spokojne, to je všetko.
- **Aká je vaša najobľúbenejšia hudba, kniha, jedlo, film, šport, krajina?**
Moja najobľúbenejšia hudba je Kimbra, kniha Family and Friends a Project, jedlo tofu lahôdkové, film Počiatok, krajina Slovensko.

Laura Olahová a Rastislav Širotník, 9. ročník

Novembrové chryzantémy

Začiatok mesiaca novembra patrí spomienkam na blízkych, ktorí nás opustili. Na cintorínoch horia sviečky, ľudia ticho stoja pri vyzdobených hroboch a z kvetov sa šíri vôňa chryzantém. Na um prichádzajú slová piesne od Mariky Gombitovej.

Novembrové chryzantémy,
drobučký dážd' smútok nevyprší
Novembrové chryzantémy,
dážd' ako z duší, dážd' ako z duší
Prelúdium starej témy,
plamene z piec dlane nezohrejú
Novembrové chryzantémy,
dážd' dušičkový, dážd' dušičkový

Nikto nie je sám, nikto nie je sám
Stretáš svojich predkov,
tu v nás žije všetko

Novembrové chryzantémy,
ticho do slov nikto nepreloží
Zem však povie nerozprávaj,
dážd' ako z duší, dážd' dušičkový

Nikto nie je sám, nikto nie je sám
Stretáš svojich predkov,
tu v nás žije všetko, tu v nás žije všetko.

Sviatok všetkých svätých a Dušičky

V prvý novembrový deň si pripomíname Sviatok všetkých svätých, druhého novembra zas deň Pamiatky zosnulých, ľudovo nazývaný Dušičky. Tieto dni charakterizujú spomienky na tých, čo už nie sú medzi nami, návštevy cintorínov, zapalovanie sviečok na hrobch a ich vyzdobovanie. Pre veriacich sú to aj dni modlitieb za duše zosnulých. Cirkev už po stáročia spája s týmto sviatkom nádej na vzkriesenie.

Sviatok všetkých svätých prvýkrát oslávili v Ríme 13. mája 609, keď pápež Bonifác IV. prebral od cisára Fokasa pohanský chrám všetkých bohov, tzv. Pantheon, a zasvätil ho Panne Márii a všetkým svätým. Neskôr pápež Gregor III. (731 - 744) zmenil slávenie Všetkých svätých z 13. mája na 1. november, keď v Bazilike sv. Petra slávnostne posvätil kaplnku k úcte všetkých svätých. Pápež Gregor IV. o sto rokov neskôr rozšíril tento sviatok na celú cirkev. Veriaci si v tento deň pripomínajú aj svätých, ktorí nemajú miesto v kalendári alebo neboli oficiálne vyhlásení za svätých.

Na Sviatok všetkých svätých nadväzuje deň Pamiatky na všetkých verných zosnulých - Dušičky. V roku 998 opát Odilo v benediktínskom kláštore Cluny zaviedol tradíciu 1. novembra večer vyzváňať a spievať žalmy za mŕtvych a na druhý deň slúžiť veľkú zádušnú omšu. Na znak nesmrteľnosti duší a Božieho milosrdenstva sa na cintorínoch zapalujú sviečky.

Dušičky

Dušičky z hrobu vstanú,
z vojny meče pozbierajú.
O pol noci z moci
dostanú len časť,
zvyšok je malá, slabá masť.
Zamiešajú lektvár minulosti,
pominú sa naše zlosti.
Na hrob svietnik, kvet,
zavoniava advent.

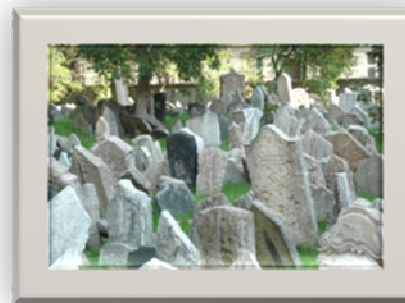
Sidónia Balkovičová, 6. ročník

Svetové cintoríny

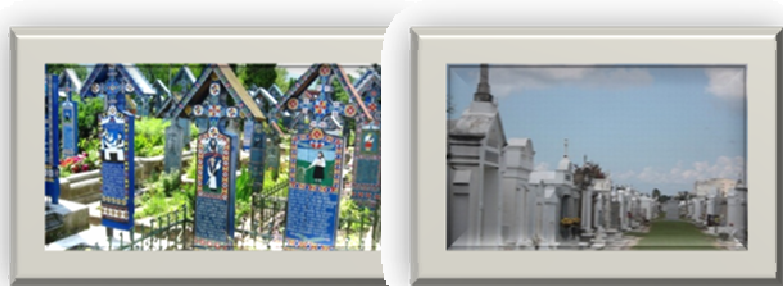

Cintorín Père Lachaise v Paríži navštevujú ročne dva milióny ľudí. Je miestom odpočinku takých osobností ako Honoré de Balzac, Fryderyk Chopin alebo Édith Piaf. Na cintoríne leží aj rockový búrlivák, líder americkej skupiny The Doors Jim Morrison, ktorý v Paríži v necelých 30 rokoch podľahol nadmernej konzumácii alkoholu a drog.

V návštevnosti parížskemu cintorínu konkuruje hollywoodsky Forest Lawn, odkiaľ je výhľad na slávne filmové ateliéry. Mnohé z tamojších hviezd našli miesto posledného odpočinku práve na Forest Lawn, napríklad Clark Gable, Humphrey Bogart alebo Elisabeth Talyorová. Svoj hrob tu má i popová superstar Michael Jackson.

Do desiatky najpozoruhodnejších svetových cintorínov patrí aj Starý židovský cintorín v Prahe. Cintorín má dlhú históriu a unikátnu atmosféru podporetú mnohými legendami. Pozornosti by nemala ujsť hrobka učenca rabiho Löwa a hlavne mýtická povesť o pražskom Golemovi.

Jedným z pozoruhodných cintorínov je aj "veselý" cintorín v severoromunskej obci Sapantsa, ktorý púta pozornosť turistov optimistickou výzdobou hrobov a poetickými naivnými obrázkami. Podľa rumunských historikov je atmosféra na cintoríne prejavom viery v posmrtný život, ktorého radostným predstupňom je odchod z tohto sveta. Cintorín vznikol v rokoch 1935 až 1960.

Atrakciou aj cintorín Saint Louis v New Orleans, kde sú hroby kvôli častým záplavám poschodové. Cintorín vraj preslávil aj unikátnym množstvom duchov. Ďalšou atrakciou sú časté produkcie jazzových kapiel, ktoré sprevádzajú nebožtíkov na ich poslednej ceste.

V zozname pozoruhodných cintorínov je ďalej cintorín La Recoleta v argentínskom Buenos Aires, indiánske pohrebisko Xoxocotlan na juhu Mexika, Green Wood v newyorskom Brooklyne, Vagankovský cintorín v Moskve a cintorín San Michele v Benátkach.

Predvianočné zamyslenie

Dievčatko pripravovalo darček. Balilo škatuľu do veľmi drahého zlatého papiera. Použilo ho neprimerane veľa a k tomu pridalo množstvo všelijakých ozdôb a farebných stužky. "Čo to robíš?" vyčítal jej príkro otec. "Toľko papiera vyjde nazmar. Vieš, koľko to stojí?"

Dievčatko si škatuľu pritlačilo k srdcu a so slzami v očiach sa stiahlo do kúta. Na druhý deň pricupkalo k otcovi ako vtáčatko a podalo mu škatuľu v zlatom papieri ako dar. "To je pre teba, ocko." zašepkala.

Otec znežnel. Bol asi pritvrdomý. Ved' to bol darček preňho. Pomaly rozviazal stužku, trpezlivo rozbaľoval zlatý papier a pomaličky, pomaličky otvoril škatuľu. Bola prázdna! Neprijemné prekvapenie roznieťilo jeho výbušnosť: "To si premárnila všetok papier a stužky, aby si zabalila prázdnu škatuľu?!" Dievčatku znova slzy zaplavili očká: "Ale, ocko, škatuľa nie je prázdna. Vložila som do nej milión božtekov!"

Preto má dnes istý človek na pracovnom stole v kancelárii škatuľu od topánok. "Ved' je prázdna!" čudujú sa všetci. "Nie, nie je prázdna. Je plná lásky môjho dievčatka!" povie zakaždým.

Prajeme vám požehnané vianočné sviatky.

Jazyková úprava: Mgr. Juraj Ostrožovič

Grafická úprava, tlač: Ing. Slávka Bukatová

Časopis Rodinkáčik:

ZŠ Svätej Rodiny, Kollárova 17, 078 01 Sečovce

www.zssrsecovce.edu.sk

